



UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 10 aprilie 2019
(OR. en)**

**2018/0390 (COD)
LEX 1896**

**PE-CONS 71/1/19
REV 1**

**VISA 49
COMIX 136
PREP-BXT 77
CODEC 572**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2018/1806
DE STABILIRE A LISTEI ȚĂRILOR TERȚE AI CĂROR RESORTISANȚI
TREBUIE SĂ DEȚINĂ VIZĂ PENTRU TRECEREA FRONTIERELOR EXTERNE
ȘI A LISTEI ȚĂRILOR TERȚE AI CĂROR RESORTISANȚI
SUNT EXONERAȚI DE ACEASTĂ OBLIGAȚIE,
ÎN CEEA CE PRIVEȘTE RETRAGEREA REGATULUI UNIT DIN UNIUNE**

REGULAMENTUL (UE) 2019/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 10 aprilie 2019

**de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1806
de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți
trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe
și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație,
în ceea ce privește retragerea Regatului Unit din Uniune**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 aprilie 2019.

întrucât:

- (1) La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat Consiliului European intenția sa de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). La 21 martie 2019 Consiliul European a agreat prelungirea termenului prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE până la 22 mai 2019, cu condiția aprobării de către Camera Comunelor din Regatul Unit a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice¹ („Acordul privind retragerea”). În cazul în care Camera Comunelor din Regatul Unit nu aprobă Acordul privind retragerea, Consiliul European a agreat prelungirea termenului până la 12 aprilie 2019.
- (2) În temeiul articolului 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și al Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului², cetățenii Uniunii au dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, inclusiv dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre fără viză sau formalități echivalente.

¹ JO C 66 I, 19.2.2019, p. 1.

² Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (3) Ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniune, tratatele și Directiva 2004/38/CE, precum și dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre fără viză sau formalități echivalente, vor înceta să se aplice resortisanților Regatului Unit care sunt cetățeni britanici. Prin urmare, este necesară includerea Regatului Unit în una dintre anexele la Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Anexa I cuprinde lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre, iar anexa II cuprinde lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație.
- (4) Gibraltarul nu face parte din Regatul Unit. Dreptul Uniunii este aplicabil Gibraltarului în măsura prevăzută în Actul de aderare din 1972 numai în temeiul articolului 355 alineatul (3) din TFUE. Adăugarea Regatului Unit în partea 1 din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 nu va viza cetățenii teritoriilor britanice de peste mări care și-au dobândit cetățenia ca urmare a unei legături cu Gibraltarul. Prin urmare, Gibraltarul ar trebui adăugat în partea 3 din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806, împreună cu alte teritorii britanice de peste mări.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

- (5) Criteriile care ar trebui luate în considerare la stabilirea, pe baza unei evaluări de la caz la caz, a țărilor terțe ai căror resortisanți au obligația de a deține viză sau sunt exonerati de această obligație sunt stabilite la articolul 1 din Regulamentul (UE) 2018/1806. Aceste criterii cuprind imigrația ilegală, rațiuni de ordine publică și securitate, avantajele economice, îndeosebi în ceea ce privește turismul și comerțul exterior, și relațiile externe ale Uniunii cu țările terțe relevante, incluzând, în special, considerații referitoare la drepturile omului și la libertățile fundamentale, precum și implicațiile pentru coerența regională și reciprocitate.
- (6) Ținând seama de toate criteriile enumerate la articolul 1 din Regulamentul (UE) 2018/1806, este oportun ca resortisanții Regatului Unit care sunt cetățeni britanici să fie exonerati de obligația de a deține viză atunci când călătoresc către teritoriul statelor membre. Având în vedere proximitatea geografică, legătura dintre economii, nivelul schimburilor comerciale și numărul de persoane care călătoresc pe termen scurt între Regatul Unit și Uniune în scopuri de afaceri, de agrement sau în alte scopuri, regimul de călătorii fără viză ar trebui să faciliteze turismul și activitatea economică, aducând astfel beneficii Uniunii.
- (7) Prin urmare, Regatul Unit ar trebui să fie inclus în anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 în ceea ce privește cetățenii britanici.

- (8) Prezentul regulament se bazează pe presupunerea că, în interesul menținerii unor relații strânse, Regatul Unit va acorda reciprocitate deplină în materie de vize cetățenilor tuturor statelor membre. În cazul în care Regatul Unit introduce în viitor obligativitatea vizelor pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru, ar trebui să se aplice mecanismul de reciprocitate prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2018/1806. Parlamentul European, Consiliul, Comisia și statele membre ar trebui să acționeze fără întârziere pentru aplicarea mecanismului de reciprocitate. Comisia ar trebui să monitorizeze respectarea principiului reciprocității în mod continuu și să informeze imediat Parlamentul European și Consiliul cu privire la orice evoluții care ar putea pune în pericol respectarea acestui principiu.
- (9) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹ care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului².

¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

² Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

- (10) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului².

¹ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

² Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

- (11) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului².

¹ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

² Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

- (12) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului¹; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (13) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului²; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (14) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011.

¹ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

² Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

(15) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare din ziua următoare datei la care dreptul Uniunii încetează să se mai aplice Regatului Unit.

(16) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2018/1806 ar trebui modificat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2018/1806 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) fără a aduce atingere cerințelor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați al Consiliului Europei, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți, apatrizii și alte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări, au reședința pe teritoriul Irlandei și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de Irlanda, care este recunoscut de statul membru vizat.”;
2. În partea 1 din anexa II se introduce următorul text:

„Regatul Unit (cu excepția resortisanților britanici astfel cum se menționează în partea 3)”;
3. Titlul părții 3 din anexa II se înlocuiește cu următorul text:

„RESORTISANȚII BRITANICI CARE NU SUNT CETĂȚENI BRITANICI”;

4. În partea 3 din anexa II, după cuvintele „Cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări (CTBM)” se adaugă următorul text:

„Printre aceste teritorii se numără Anguilla, Bermuda, Teritoriul Britanic din Antarctica, Teritoriul Britanic din Oceanul Indian, Insulele Virgine Britanice, Insulele Cayman, Insulele Falkland, Gibraltar*, Montserrat, Pitcairn, Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha, Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud și Insulele Turks și Caicos.

* Gibraltar este o colonie a Coroanei Britanice. Există o controversă între Spania și Regatul Unit cu privire la suveranitatea asupra Gibraltarului, teritoriu pentru care trebuie găsită o soluție ținându-se seama de rezoluțiile și deciziile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.”

Articolul 2

În cazul în care Regatul Unit introduce obligativitatea vizelor pentru resortisanții a cel puțin unui stat membru, se aplică mecanismul de reciprocitate prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2018/1806. Parlamentul European, Consiliul, Comisia și statele membre acționează fără întârziere pentru aplicarea mecanismului de reciprocitate.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare din ziua următoare datei la care dreptul Uniunii încetează să se mai aplice Regatului Unit.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele